

Gerechtshof te Arnhem

derde enkelvoudige belastingkamer

15 augustus 1984

Nummer: **2772/1981**

UITSPRAAK

Gezien het beroepschrift van J te B ingekomen op 11 oktober 1981 en gericht tegen de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Z, van 12 augustus 1981 op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem voor het jaar 1978 opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting;

Gezien de overige stukken, waaronder de door de gemachtigde van belanghebbende overgelegde notities van zijn bij de mondelinge behandeling gehouden pleidooi, welke als in deze uitspraak ingelast moeten worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 27 september 1983 te Arnhem, R, als gemachtigde van belanghebbende, alsmede de Inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat bij de uitspraak, waarvan beroep, de bovenvermelde aanslag is verminderd tot een berekend naar een belastbaar inkomen van f 22.151,- met inachtneming van een belastingvrije som van f 9.599,-;

Overwegende, dat belanghebbende in beroep verdere vermindering van de aanslag verzoekt tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van f 21.051,-, met inachtneming van gemelde belastingvrije som, terwijl de Inspecteur concludeert tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende, dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende als voor dit geding vaststaat kan worden aangemerkt:

Belanghebbende, die is geboren in 1946, was gedurende het onderhavige jaar als taxichauffeur in dienstbetrekking werkzaam bij het te B gevestigde huurauto- en taxibedrijf C B.V. (hierna te noemen: de werkgever). Zijn bruto salaris over 1978 beliep blijkens zijn aangifte ten behoeve van de inkomstenbelasting over dat jaar een bedrag van f 23.606,96.

De Inspecteur heeft in het jaar 1979 een boekenonderzoek ingesteld bij de te B gevestigde taxi-ondernemingen waar onder belanghebbendes werkgever.

Het onderzoek betrof met name het jaar 1977.

Blijkens dit onderzoek kan de omzet van de taxichauffeurs als volgt worden onderverdeeld:

I. Contante omzet,

II. Omzet waarvoor door het taxibedrijf een rekening wordt verstuurd, hetgeen ondermeer plaats vindt bij het vervoer van schoolkinderen en bij het vervoer van personen die van het G.A.K. een machtiging hebben om jaarlijks tot een vast bedrag (van circa f 2.500,-) gebruik te maken van taxi-vervoer voor rekening van het G.A.K. (hierna te noemen: W.A.O.-genietenden).

Laatstgenoemden kunnen vanwege de werkgever bij gebruik van een taxi aan de betreffende chauffeur opdracht geven een rekening ten laste van het G.A.K. uit te schrijven, in welke rekening al dan niet een bedrag aan fooi is begrepen, welke rekening vervolgens door de werkgever bij voornoemde dienst wordt geïnd. De eventueel in de rekening begrepen fooi wordt aan het einde van de dag door de werkgever aan de chauffeur uitbetaald. Voor de omzet op rekening wordt door de werkgever een grootboekrekening bijgehouden. Bij het vermelde onderzoek bleek over 1977 dat het totale bedrag van de rekeningen betreffende ritten voor W.A.O.-genietenden circa 7% hoger was dan het totale opgereden bedrag betreffende die ritten.

Het door belanghebbende in het onderhavige jaar 1978 opgereden bedrag beliep f 34.146,60 ter zake van contante ontvangsten alsmede f 12.833,01

betreffende ontvangsten op rekening.

Belanghebbende vermeldde in zijn voornoemde aangifte onder zijn inkomsten onder meer een bedrag van f 1.400,- betreffende ontvangen fooien. De Inspecteur heeft dit bedrag bij het vaststellen der aanslag verhoogd tot f 5.000,- en bij de uitspraak op het bezwaarschrift nader gesteld op f 2.500,-, derhalve uiteindelijk f 1.100,- hoger dan in de aangifte was begrepen.

Tussen partijen is uitsluitend in geschil of de Inspecteur voornoemd bedrag van f 1.100,- terecht tot belanghebbendes inkomen heeft gerekend, welke vraag belanghebbende ontkennend en de Inspecteur bevestigend beantwoordt op de respectievelijke gronden die partijen daartoe in de van hen afkomstige stukken aanvoeren, waaraan zij ter zitting mondeling - zakelijk weergegeven - hebben toegevoegd:

namens belanghebbende:

In Y ontvangen taxichauffeurs meestal geen fooi.

Inspecteur:

De bij bezwaar verleende vermindering berust op een onjuiste interpretatie van het over 1977 betreffende de omvang van de genoten fooien met de andere belastingplichtige taxichauffeurs gesloten compromis. De vermindering had f 1.000,- dienen te bedragen in plaats van f 2.500,-. De fooien belopen tijdens de weekenddiensten gemiddeld ongeveer 10% van het opgereden bedrag;

Ten aanzien van het geschil:

Tussen partijen is niet in geschil dat belanghebbende een bedrag aan fooien ontvangen heeft, doch zij verschillen van mening over de hoogte van het feitelijk door belanghebbende ter zake ontvangen bedrag. Een redelijke verdeling van de bewijslast brengt in een geval als het onderhavige met zich

mee dat de Inspecteur het bewijs levert dat het door de belastingplichtige ontvangen bedrag hoger is dan het door deze erkende bedrag.

De Inspecteur heeft niet, dan wel onvoldoende weersproken door belanghebbende het volgende aangevoerd:

- De door belanghebbende gehouden aantekeningen van door hem ontvangen fooien zijn oncontroleerbaar;
- Taxichauffeurs die zowel dag- als nachtdiensten vervullen, ontvangen een aanzienlijk hoger bedrag aan fooien dan zij die uitsluitend overdag werkzaam zijn;
- belanghebbende behoort niet tot de categorie die uitsluitend dagdiensten vervult;
- blijkens van taxichauffeurs ontvangen informatie belopen de in weekenddiensten ontvangen fooien ongeveer 10% van het opgereden bedrag;
- collega's van belanghebbende hebben tijdens het onderzoek toegegeven in het onderhavige jaar fooien te hebben ontvangen tot een totaal bedrag in de orde van grootte van f 3.000,- à f 4.000,- voor ieder hunner.

Belanghebbende heeft niet gesteld dat en in welke mate zijn werkzaamheden afwijken van die van zijn hiervoor aangeduide collega's die persoonlijk in 1978 een bedrag aan fooien hebben genoten van tenminste f 3.000,-. Dit brengt met zich mee dat belanghebbende die stelt een aanzienlijk lager bedrag te hebben ontvangen, voor die stelling het bewijs moet leveren.

Hij heeft daartoe aangevoerd dat het uit de afrekeningen met het G.A.K. blijkende hiervoor omschreven verschil van - in een percentage uitgedrukt - ongeveer 7, niet zonder meer het percentage van ontvangen fooien weergeeft, doch mede wordt veroorzaakt, doordat W.A.O.-genietenden een hogere

rekening laten opmaken dan overeenkomend met de werkelijke kosten van de rit en zij zich dit verschil onder aftrek van een veelal kleine fooi ten behoeve van de betreffende chauffeur laten uitbetalen. Het Hof acht zonder nader bewijs – dat belanghebbende niet geleverd heeft - niet aannemelijk dat indien de hiervoor omschreven handelingen zich al voordoen, de invloed daarvan op het voormelde percentage van 7 in dezen van betekenis is. Belanghebbende heeft voorts gesteld dat bij de contant afgerekende ritten de verstrekte fooien veelal geringer zijn dan bij de voornoemde ritten voor rekening van het G.A.K.

Deze stelling is evenwel kennelijk onjuist, althans voor zover, gelet op hetgeen de Inspecteur terzake heeft gesteld, het betreft de ritten tijdens avonduren en in de weekenden.

Voorts verklaren beide voornoemde, algemeen geformuleerde stellingen niet waarop het door belanghebbende ontvangen bedrag aan fooien lager zou zijn dan het bedrag dat zijn collega's ter zake hebben ontvangen.

Het Hof acht belanghebbende dan ook niet geslaagd in zijn bewijs.

Partijen hebben geen specificatie gegeven van het opgereden bedrag van f 12.833,- waarvoor door de werkgever facturen zijn verzonden. Het Hof schat dat van genoemd bedrag een gedeelte ter grootte van ongeveer 30 percent betrekking heeft op vervoer van schoolkinderen, voor welk vervoer belanghebbende geen fooien ontvangt. Het door de Inspecteur gestelde bedrag van f 2.500,- aan fooien heeft derhalve betrekking op een opgereden bedrag van circa f 43.000,- en maakt van laatstgenoemd bedrag - in percentage uitgedrukt - bijna 6 percent uit. Een dergelijk percentage kan niet onredelijk genoemd worden.

Belanghebbendes beroep is, gelet op het vorenoverwogene, niet gegrond;

Recht doende:

Bevestigt de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem op 15 augustus 1984 door mr. Haas, raadsheer, lid van de derde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de heer Post, waarnemend-griffier.

Post

Haas

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 15 augustus 1984